

мыслите: ный сме чули за чудо-то, което си направилъ въ Капернаумъ, направи сѣщо-то и тука, въ Твое-то отечество. Но истина ви говорѣхъ: ни единъ пророкъ не бѣва пріятель въ отечество-то си. Воспоменете: во время-то на Пророка Іліѣ, когато ся затворило (небо-то три години и шесть мѣсяцы, и когато былъ толкъ съ страшень гладъ на земѣхъ-тѣхъ, много имало несчастны въ Израилскыя народъ; но Пророкъ Ілія былъ испратень до еднѣ само бѣднѣхъ вдовицѣхъ въ Сарептѣ Сидонскѣ. Такожде и во время-то на Пророка Елисея имало мнозина прокажены между Израилтяне-тѣхъ, но ся исцѣлилъ единъ само Нееманъ Сирианинъ.“

Кога чули тыя думы, всиѣхъ, что были въ соборище-то, ся исполнили отъ гнѣвъ, извели Іисуса Христа изъ града и отвели Го на самыя върхъ на горѣхъ-тѣхъ, на ко-гѣ былъ построенъ Назаретъ. Тѣ искали да Го хвърлятъ отъ горѣхъ-тѣхъ, но Спаситель проминѣлъ посрѣдъ нихъ и си отишѣлъ.

ГЛАВА XXIV.

Чудесна-та ловитва на рыбехъ-тѣхъ.

Отъ Назаретъ Іисусъ Христосъ отишѣлъ камъ езеро-то Геннисаретско, което, по голѣминѣхъ-тѣхъ си, ся наричало море Галилейско,—иначе Тиверіадско. Околности-тѣхъ на това езеро были живописны и видѣли ся като прѣкраснѣхъ градинѣхъ: навсѣдѣ расли-плодовиты дръвеса, на всѣдѣ ся видѣли градове и села. Множество отъ народа сопровождало Іисуса Христа; всиѣхъ желаяли да чуютъ Слово Божіе, което Той проповѣдалъ, и да ся исцѣлятъ отъ недѣгы-тѣхъ; всиѣхъ ся натыскали около Него.

Двѣ рыбарскы ладіи стояли при брѣга праздны. Рыбари-тѣхъ были излѣзли изъ нихъ и омывали си мрѣжи-тѣхъ. Спаситель влѣзѣлъ въ еднѣ отъ тыя ладіи, която принадлежала Симѣону Петру, и просилъ го да отстѣпи нѣколко отъ брѣга, каквото да Му бѣде полесно да поучава народа.